

В българския хайдушки фолклор е налице известно преосмисляне на тази функция. Като вестител на доброто тя оповестява началото на пролетта, което е доброто начало в годишния природен цикъл, респективно на аграрния цикъл. В същия смисъл тя оповестява и началото на хайдушкия годишен цикъл. Но функцията ѝ на персонаж с отрицателен знак в хайдушките песни не съвпада точно с посочената във фолклорната традиция въобще. В тях тя е причинител на зло заради преждевременното си закукване. Или по-точно тя е причината, за да се случи лошото. Тя се осмисля не толкова като предвестник на злото, а повече като персонаж, чийто отрицателни характеристики са потребни за утвърждаването на порядъка във възпроизводството на годишния хайдушки цикъл. Преждевремението, предизвикано от кукувицата, е в опозиционен план спрямо точното време /навремието/ за началото на годишния хайдушки цикъл и чрез крайния резултат /появилото се зло/ в обратен ред го утвърждава в годишното календарно време в синхрон с природните цикли.

Същественото в случая е, че това се реализира чрез фолклорно- митологичните вярвания и представи за кукувицата, които в стратиграфски ред в хайдушкия фолклор „обслужват“ новите идеи в конкретната историческа ситуация. А в тази ситуация злото са „турци гаджали и царски низами“, които са разрушили порядъка в социума и срещу които „стои“ образа на „седемдесе момка“, чиято функция е насочена към възстановяването именно на този порядък. А това е възможно да стане в рамките на своя /годишния хайдушки/ цикъл от календарното време. Или казано иначе, за да съществува образът на „седемдесе момка“ с определената му функция трябва да го има неговото време, но в точно определена последователност на протичане.

В този смисъл тук може да се „разчете“ и друг контекст, съотнасящ се именно с придобиването на нов (хайдушки) статус и утвърждаването на хайдушката дружина като мъжки воински колектив. Предизвиканото зло застрашава нейното съществуване и затова трябва да бъде преодоляно. То е препятствие в процеса на утвърждаването